

community

The New Apostolic Church around the world

02/2022/LT

Gyvenimas bendrystėje

Leidyklos skiltis
Žinia visiems

Pamaldos
Bendrystėje Kristuje

Bažnyčios mokymas
Požiūris į gyvybę

New Apostolic Church
International

■ Leidyklos skiltis

3 Žinia visiems

■ Pamaldos

4 Bendrystėje Kristuje

■ Vaikų kampelis

10 Dovydas ir Jonatanas

12 Apsilankymas pas Kalviną
Londone (Didžioji Britanija)

■ Doktrina

14 Išsaugoti gyvybę –
kaip tik įmanoma

■ Regioninė dalis

18 Santuokos palaiminimas
Šiaulių NAB bendruomenėje

19 Kalėdinės pamaldos šiaurės
Lietuvoje

Žinia visiems

Mieli tikėjimo broliai ir seserys,

Ar žinote istoriją apie Jėzų, kai jis skaitė Torą savo gimtojo miesto Nazareto sinagogoje? Jis skaitė iš Izaijo 61, 1-2, kur sakoma:

„Viešpaties Dievo Dvasia su manimi, nes Viešpats patepė mane, kad neščiau gerąją Naujieną vargdieniams. Pasiuntė mane paguosti prislėgtųjų, paskelbti belaisviams laisvės ir atidaryti kalėjimo durų kaliniams. Paskelbti Viešpaties malonės metų, – mūsų Dievo atpildo dienos, paguosti visų liūdinčiųjų.“

Jėzus pažvelgė į susirinkusius žmones ir pasakė, kad tai jis (plg. Luko 4,21).

Jėzus ne kartą pabrėžė, kad atėjo dėl vargšų, dėl nuskriaustųjų, dėl ligonių ir dėl liūdnujų. Tai buvo tie, kuriems jo labiausiai reikėjo.

Tačiau tai yra geroji Žinia visiems, kurie apie save sako: aš iš tikrųjų nesu vargšas, nuskriaustas, sergantis ar liūdnas. Ar Evangelija galioja ir man?

Taip, nors Jėzus čia konkrečiai kreipiasi į vargšus, bet ir į vargšus perkeltine prasme:

- kurie yra nuolankūs ir žino, kad jiems reikia malonės,
- kurie kenčia dėl atsiskyrimo nuo Dievo per nuodėmę ir
- kurie yra įkalinti nuodėmės.

Nuotrauka: tarptautinė NAB

Jėzus skelbė jiems Evangeliją ir pasiuntė apaštalus ją skleisti. Ir net šiandien apaštalai, mes visi, esame Dievo siųsti skelbti Evangelijos.

Evangelija skirta visiems, nes visi kenčia nuo nuodėmės. Mus Dievas įpareigojo kalbėti: Dievas trokšta išvaduoti žmones iš nuodėmės ir sugrąžinti juos į bendrystę su juo.

Kai kurie priims Evangeliją, kai kurie – ne. Neleiskime, kad tai mus atgrasytų. Tai nesutrukdys Viešpačiui užbaigti savo kūrinio.

Su širdingais linkėjimais, Jūsų

Jean-Luc Schneider

| Bendrystėje Kristuje

Sausio 2 dieną Gifhorno (Vokietija) bažnyčioje vyko Naujųjų metų pamaldos.

Apaštalų darbų 2,44

*Visi tikintieji laikėsi
drauge ir turėjo
visa bendra.*

Širdingai mylimi broliai ir seserys, esame dėkingi mielajam Dievui, kad šių metų pradžioje galime vėl susiburti ir patirti šias pamaldas, nors ir neįprastu būdu. Puikiai žinau, kad šių Naujųjų Metų pradžia nėra tokia, kokios norėtume. Būtume norėję kitaip. Viską vis dar labai formuoja pandemija, viskas vis dar neįprasta ir sudėtinga. Bet, mieli broliai ir seserys, tai nieko nekeičia mūsų 2022 metų programoje. Programa yra ir išlieka: mes ruošiamės mūsų Viešpaties ir Mokytojo Jėzaus Kristaus sugrįžimui. Tai nėra tuščia frazė, aš sąmoningai tai pabrėžiu, mūsų programoje tai nieko nekeičia! Mes laukiame ir ruošiamės Viešpaties sugrįžimui. Neturi būti taip, kad nerimas, kasdienybė, pandemija ir visa kita slopintų dieviškąjį gyvenimą. Turime būti atsargūs. Taip neturi būti! Žinoma, tai rimtas reikalas, ir mes į jį žiūrime atsakingai, su pilnu protu, bet ir pasitikėdami Dievu, žinodami, kad mes darome savo,

o mielas Dievas – savo darbus. Tačiau tegul tai netrukdo mums toliau ruošti Kristaus sugrįžimui. Matau pavojų, kad tai iš tikrųjų įgaus pranašumą ir mums sukels visišką įtampą. Taip negali būti! Mieli broliai ir seserys, pagalvokite apie mūsų tėvus ar senelius, kurie išgyveno karo laikus. Nenoriu dabar to dramatiškai, bet sąlygos buvo kitokios. Ir jie toliau ruošėsi Viešpaties sugrįžimui. Galvoju apie daugybę brolių ir seserų kitose šalyse, kur viskas yra daug blogiau, pavyzdžiui, Vakarų Afrikoje, Malyje, Burkina Faso, kur daugumai mūsų brolių ir seserų gresia nuolatinė islamistų, džihadistų ekstremistų grėsmė. Galiu paliudyti: jie ir toliau ruošiasi Viešpaties atėjimui. Galvoju apie mūsų brolius ir seseris Mianmare arba Lotynų Amerikoje, kurie turi gyventi labai blogomis sąlygomis. Aš galvoju apie brolius ir seseris čia, Vokietijoje, kuriuos taip sunkiai kankina ligos, kurie yra varge, kurie gauna blogas žinias vieną po kitos. Iš jų tikimasi, ir tai visiškai normalu, jog jie turi pasiruošti Viešpaties atėjimui. Tai, kas tinka jiems, galioja ir mums. Nenoriu daugiau į tai gilintis, mieli broliai ir seserys, atkreipkite į tai dėmesį. Mes sprendžiame šį reikalą protingai, atsakingai, bet ir pasitikėdami Dievu, tačiau tai neturi mums sutrukdyti, mūsų prioritetas yra Jėzaus Kristaus sugrįžimas. Mes tam ruošiamės, tebūnie, kas beįvyktų.

Mes laukiame, kol Viešpats Jėzus ateis ir mus pas save pasiims. Aš ypatingai pabrėžiau tą „mūsų“, nes Viešpats ateina ne tam, kad paimitų daug mielų, gražių vienišių. Jis ateina paimiti bendruomenės. Tikinčiųjų bažnyčia, kuri per Šventosios Dvasios veikimą sugebėjo tapti vieninga Kristuje. Tai nuotaka, kurios paimiti ateina Viešpats Jėzus. Ir todėl mūsų šių metų šūkis: „Bendrustėje Kristuje.“ Mes trokštame turėti amžinąją bendrustę su Dievu. Kas yra ta nuotaka? Tai tie, kurie yra pripildyti jo gyvybės ir atitinka jo valią, kurie šiandien stengiasi užmegzti ryšį su Dievu. Jie bus įvesti į amžinąją bendrustę su Dievu. Šiandien jie trokšta bendrustės su Dievu, nes nori būti pripildyti jo gyvybės. Aš dažnai pabrėždavau, kad dieviškasis gyvenimas pagal apibrėžimą yra gyvenimas bendrustėje. Triasmenis Dievas yra Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios bendrustės Dievas. Tai nėra puiki teologo idėja, tai dieviškoji tiesa. Tame slypi labai daug. Dievas Tėvas, Dievas Sūnus, Dievas Šventoji Dvasia – trys asmenys, bet visada susiję tarpusavyje ir visada vienybėje. Dievas sukūrė žmogų pagal Dievo paveikslą. Tai išreiškiamą ir taip: jis nesukūrė žmogaus kaip individo, jis sukūrė žmogų kaip vyrą ir moterį, kurie turėtų gyventi bendrustėje. Ta pati esmė, ta pati prigimtis, bet jiems reikia vienas kito ir jie turi gyventi bendrustėje. Bendraudami su

Dievu ir bendraudami vieni su kitais. Kol taip vyko, jie atitiko Dievo valią. Jie turėjo bendrustę su Dievu ir vieni su kitais. Po pirmosios nuodėmės tai pasikeitė, bet tokia buvo Dievo valia. Kokia yra Dievo Sūnaus valia savo nuotakai? Tėve, leisk jiems būti viena, kaip tu ir aš esame viena. Tai įrodo, kad dieviškasis gyvenimas yra gyvenimas bendrustėje. Mes norime būti pripildyti šio dieviškojo gyvenimo ir būti viena su Dievu, bet taip pat būti bendrustėje su kitais ir siekti, kad tikinčiųjų vienybė taptų vis stipresnė ir vis labiau matoma.

„Bendrustėje Kristuje“ taip pat reiškia, kad mes vėl ir vėl susitinkame kaip pirmieji krikščionys ir kartu švenčiame pamaldas. Apaštalų darbuose rašoma, kad pirmieji krikščionys, gavę Šventosios Dvasios dovaną, jautė poreikį būti kartu. Jie buvo kartu ir viskuo naudojosi bendrai. Jie reguliariai lankydavosi šventykloje, ten išgyvendavo žydų pamaldas, o paskui susirinkdavo į namus švęsti Šventosios Vakarienės kartu kaip krikščionys. Jie – bent jau taip būdavo Jeruzalės bendruomenėse, vėliau kitose bendruomenėse taip nebesielgdavo – rūpindavosi: ateik, darykime viską drauge, niekas neturi kęsti nepritekliaus. Mūsų laikais viskas kitaip. Kiekvienas gali sau leisti turėti savo automobilį, savo turtus – čia jau ne apie žemiškus turtus, o apie dvasinius. Mes turime daug bendro. Mes turime tą patį pašaukimą, turime tą patį tikėjimą, turime tą patį Viešpatį ir Mokytoją,

turime tą pačią ateitį: Kristus yra mums viskas! Ir kadangi mums labai svarbu, kad mus sieja šie bendri dalykai, mes tiesiog jaučiame poreikį susiburti ir turėti bendrustę su Dievu bei vieni su kitais pamaldose. Paulius sako, jog dėl to, kad turime vieną Dvasią, esame vieningi ir jaučiame poreikį susibūrę šlovinti Dievą viena burna ir vienu balsu. Taigi, tu, kas įtikėjo, kas turi Šventosios Dvasios dovaną, pasekmė yra bendruomenė, pripildyta Šventosios Dvasios, vieninga, ir jie susirenka vieningai, viena burna šlovinti ir garbinti Dievą. Taigi, jie jaučia poreikį, švęsti drauge pamaldas ir šlovinti Dievą, garbinti ir girti, nes jie turi tiek daug bendro. Viešpats Jėzus kviečia mus bendrustėje, nes trokšta kartu su mumis melstis, jis trokšta kartu su mumis valgyti, jis trokšta mus bendrai sustiprinti, kaip jis tai darė su savo mokiniais: ateikite visi pas mane! Jis mumis rūpinasi, jis yra tarp mūsų, bendrustėje.

Asmeninė mintis: lankymasis pamaldose turi taip pat ir socialinį aspektą. Tik nesupykite dabar prašau, tai nėra politinis pareiškimas, tačiau žmonės yra taip sukurti: jeigu norite paskelbti savo nuomonę ir jei jums tai yra svarbu, tada suprantate, kad jei tai darysite vienas, nieko nebus. Ką tada

darau, kad tai taptų mūsų nuomone, kad mes to norime? Tada renkate parašus arba apsijungiate demonstracijose, išeinate į gatves, visi kartu, nes žinote, kad dabar tai turės didesnę poveikį. Jei mes veikiame visi kartu, jei visi pasirašome, jei visi siunčiame tą patį laišką, jei visi išeiname į gatves ir demonstruojame, į tai bus atsižvelgiama. Žinoma: veikimas kartu padaro daugiau. Mieli broliai ir seserys, kaip krikščionys norime išreikšti, jog nesutinkame, kad pasaulyje dominuoja blogis. Mes esame prieš blogio viešpatavimą. Mes esame už Jėzaus Kristaus viešpatavimą. Pasakysiu taip: yra gerai, kai mes tai deklaruojame būdami savo paskirties vietose, bet jei krikščionys nesusirenka kartu pamaldose, tai nieko nebus. Šiuo atžvilgiu lankymasis pamaldose turi taip pat ir socialinį aspektą. Ten krikščionys liudija, jog mes nesutinkame su tuo, kas vyksta, esame prieš blogį, esame už Jėzų Kristų. Mes patiriame bendrystę pamaldose.

Bet žvelkime toliau. Per pamaldas kiekvienas sėdi savo vietoje, taip, galima pasisveikinti, galima pasikalbėti

vieniems su kitais, bet tai nėra taip svarbu. Reikia žvelgti daug toliau. Turime išmokti gyventi bendrystėje. Tai dar vienas žingsnis. Dėl bendruomenės vienybės turime taip pat išmokti gyventi bendrystėje. Gyvenimas bendrystėje reiškia, kad turime išmokti įveikti tai, kas skiria. Yra

tiek daug, kas mus skiria, ir tai visiškai gerai. Visi esame skirtingi, kiekvienas turime savo nuomonę, kiekvienas turime savo idėjas, kiekvienas turime savo būdą ir tai yra gerai. Turime tik išmokti su tuo susitvarkyti. Tai nereiškia, kad turime atsisakyti savo tapatybės

ir prisitaikyti prie vieno šablono, supanašėti, tai nėra mūsų tikslas. Turime tik išmokti priimti artimojo kitoniškumą ir su tuo susitvarkyti. Šiais laikais man krenta į akis, kad žmonės vis labiau ir labiau kvailai naudoja komunikacijos priemones. Niekada nebuvo tiek daug galimybių žmonėms bendrauti. Ir ką jie daro? Vis labiau man krenta į akis: jie iš tiesų bendrauja tik su tais, kurie galvoja taip pat ir yra tokie, kaip jie. Yra viena grupė, yra kita grupė, kurios kalbasi tarpusavyje ir kalba vieni su kitais, ir fokusuojamasi į tuos, kurie galvoja taip pat ir yra tokie, kaip jie. Ne čia glūdi

Lankymasis pamaldose turi taip pat ir socialinį aspektą

prasmė. Turėtume išmokti priimti artimojo kitoniškumą ir su tuo susitvarkyti. Tai ne tik todėl, kad būtų taika, kad viskas būtų gerai - ne, tai daug daugiau. Turime išmokti ir taip pat įrodyti, kad tai, ką turime bendra, yra daug svarbiau nei tai, kas mus skiria. Tai yra posūkio taškas. Mes kartu turime Kristų. Turime ateitį, pasaulimą atlikti pareigą. Visa tai yra daug svarbiau mums nei asmeninė nuomonė, nei skirtumai. Ir aš matau milžinišką problemą, kad mūsų nuomone, mūsų asmuo tampa toks svarbus, kad jis tampa svarbesnis už tai, ką turime su savo broliu: Kristų, tikėjimą, ateitį. Broliai ir seserys, taip negalima. Įveikime skirtumus ir aiškiai pasakykim, kad Kristus yra svarbiausias ir mes tai turime drauge.

Gyventi bendrystėje taip pat reiškia būti pasirengusiems dalintis. Tai prasidėjo jau nuo Jono Krikštytojo. Taip, tai nepatiko daugeliui, ką jis sakė. Bet jis nedvejodamas pasakė žydams: kas turi dvejus marškinius, turi duoti tam, kuris

jų neturi. Tai nepatiko jau anuomet, o šiandien tikriausiai dar blogiau. Čia nekalbame apie mūsų pinigus, namus ar automobilį – tai apie protą. Jau anuomet Šventoji Dvasia per Joną Krikštytoją norėjo atkreipti žmonių dėmesį, kad turėtume matyti ir savo artimą, turėtume suvokti jo poreikius ir tuo rūpintis. Čia yra esmė. Ne tik galvoti apie save, bet egoizmą, savo ego įveikti ir suvokti bei rūpintis artimo poreikiais. Tai reiškia būti krikščioniu! Ir tiesiog turite žvelgti šiek tiek toliau. Jūs turite žvelgti toliau savo kartos. Tai svarbi tema mūsų visuomenėje. Kiekviena karta turi savo poreikių, savo pageidavimų ir todėl kovoja savanaudiškai. Pažvelkime toliau mūsų pačių kartos ir pamatykime, ko reikia kartai prieš mus, kartai po mūsų, kokie jų poreikiai ir pasirūpinkime tuo. Žvelkime į savo bendruomenę, žvelkime į savo šalį ir taip pat į kiekvieno artimo poreikius visais atžvilgiais bei rūpinkimės tuo.

Gyventi bendrystėje – tą nuostabiai apibūdino Paulius, jis pasitelkė Kristaus kūno pavyzdį. Tai nuostabus paaiškinimas, nuostabus gyvenimo bendrystėje pavyzdys. Kristaus kūnas. Ir jis sako labai plastiškai: akis negali pasakyti, kad man nereikia rankos. Galva negali pasakyti, kad man nereikia pėdos. Gyvenimas bendrystėje reiškia, kad taip norėjo Dievas, nes Dievas tiksliai žinojo, jog turite įvykdyti pareigą ir vieni jūs negalite to padaryti. Jei Kristaus bendruomenė nori įvykdyti pareigą, tada ji turi tai padaryti kartu. Vienišius negali įvykdyti pareigos, kurios iš jo tikisi Jėzus. Tai yra vienas dalykas. Mes galime tai padaryti tik kartu kaip bažnyčia, kaip Jėzaus Kristaus bendruomenė. Mums reikia Kristaus kūno. Tai ypač galioja tarnybos brolių ir bendruomenės santykiams. Nėra taip, kad tarnybos broliai yra čia, bendruomenė yra čia ir bendruomenė neišsiverčia be tarnybos brolių, o tarnybos broliai, kurie veda į išganymą, gali išsiversti be bendruomenės. Ne. Jiems

Krašto apaštalo padėjėjas
Helge Mutschler buvo
pakviestas patarnauti

Apaštalas Ralf Vicariesmann kalbėjo
apie tai, kad santykius reikia puoselėti

reikia vieniems kitų. Priešingu atveju tai neįmanoma. Jie palaiko vieni kitus, meldžiasi vienas už kitą. Tai labai gražiai aprašoma Biblijoje. Kalbama, kad vienas sėja, o kitas nuima derlių. Taigi, pareigos, atsakomybė yra skirtingi, tačiau džiaugsmas yra bendras. Mielieji broliai ir seserys, kiekvienas bendruomenėje turi savo pareigas, kiekvienas turi savo atsakomybę. Vienas turi vienokius gabumus, kitas – kitokius, jį turi tokią užduotį – labai skirtingai. Jei kiekvienas vykdytų savo pareigą savo vietoje, turėsime bendrą džiaugsmą ir tai yra džiaugsmas Jėzuse Kristuje.

Mielieji, bendrystė taip pat reiškia būti pasirengusiems duoti kitam, bet taip pat – ir tai yra labai svarbus punktas – būti pasirengusiems gauti iš kito. Galėtume pasakyti „taip“, yra lengva gauti. Bet tai nėra taip paprasta. Aš pastebiu, kad vis daugiau žmonių yra tokios nuostatos, kad nenoriu nieko iš kito, nenoriu būti priklausomas, nenoriu būti saistomas, noriu būti savarankiškas. Tada geriau atsisakoma kažko iš kito, nes nenorima būti priklausomais. Tiesiog taip norima. Geriau turėsiu mažiau, bet nenoriu nieko iš kito. Štai tokia visuomenės raida, nenorima nieko iš kito, nes nenorima priklausyti nuo kito, nenorima būti skolingi, norima būti sau šeimininku. Tai visiškai prieštarauja Kristaus kūno įvaizdžiui ir tai prieštarauja Dievo valiai. Dievo valiai priklausome, kad mes duodame, bet taip pat ir gauname, kad esame nuolankūs ir sakome, aš neišsiversiu be kitų. Tai taip pat yra gyvenimo bendrystėje dalis. 2022 metais dirbkime su mintimi, jog trokštame gyventi bendrystėje, norime įveikti skirtumus, nes tai yra mums svarbiausia – tas pats Viešpats, tas pats tikslas, ta pati Dvasia ir pašaukimas. Gyvename skirtingai, turime kitas nuomones, ir taip išliks – aš liksiu prancūzas, jūs liksite vokiečiai – ir tai yra gerai. Svarbiausia yra tai, ką turime bendrai. Taip pat norime

mąstyti apie tai, kaip galėtume vis daugiau ir intensyviau pasidalinti. Visais požiūriais atsižvelgti į artimo poreikius ir tuo pasirūpinti, iš tiesų trokštame tarnauti kaip Kristaus kūnas. Kartu vykdyti pareigą, būti vienas dėl kito ir net būti pasirengusiems gauti kažką iš kito, nes mes atpažįstame, vieni to nepadarysime.

Ketvirtasis ir paskutinis šios bendrystės aspektas yra gyvųjų ir mirusiųjų bendrystė. Tai yra kažkas labai gražaus. Mes negyvename atskirame pasaulyje. Tai yra bendruomenė, bažnyčia, matoma ir nematoma, gyvieji ir mirusieji. Sugrįšiu prie to, ką minėjau: ankstesnės kartos pasėjo ir šiandien mes nuimame derlių. Gyvename iš jų padaryto darbo, iš jų aukų, ką jie sukūrė. Jie sėjo, o mes nuimame derlių, bet džiaugsmas yra bendras. Taip pat ir sieloms anapus galioja: mes turime kūną, priklausome bažnyčiai, turime Dvasią, Šventąją Dvasią, turime duonos,

Vyriausiasis apaštalas suteikė palaiminimą auksinių vestuvių proga apaštalui poilsyje Edmund Stegmaier ir jo žmonai Gerdai

Šventąją Vakarienę šiapus ir anapus, turime ateitį, turime tikėjimą. Jei galvojame apie mylimuosius anapus, tai galime juos matyti, tokius kaip anksčiau. Broliai ir seserys, jie yra kiekvienose pamaldose tam tikru būdu ir jaučia Šventosios Dvasios veikimo pasekmes. Jie neliko stovėti vietoje, jie eina kartu. Jie neliko prie savo nuomonės, kurią turėjo prieš 50 arba prieš 10 metų – Šventoji Dvasia juos vedasi kartu. Ir sąlygos, būti pasirengusiems augti bendrystėje yra lygiai tokios pačios šiapus ir anapus. Tai reikia suvokti. Jei jie pažvelgs į mus, nesipiktins ir nesakys: „Oi, kokie šitie laikai.“ Jie gavo tą patį Šventosios Dvasios mokymą, esu absoliučiai įsitikinęs, kad jie eina tuo pačiu keliu, girdi tą patį Dievo žodį. Jie yra tokie patys šiandien, kaip ir mes, arba kokie mes turėtume būti, jeigu sektume Šventąją Dvasią. Dvasia, ateitis, džiaugsmas. Tai juk gražu, kad vėl ir vėl turime šį pasitikėjimą, nėra atskirų pasaulių, tai matoma ir nematoma, bet jie yra su mumis, mūsų mylimieji anapus. Jie patiria tas pačias pamaldas, jie eina tuo pačiu keliu ir turi tą patį tikslą. Kai Viešpats sugrįš, paims mus, gyvuosius ir mirusiuosius, ir tada mes tikrai būsimė viena širdis, ir viena siela. Tada turėsime mūsų Dvasią, mūsų sielą, ir tada vėl turėsime kūną, prisikėlimo kūną. Nebus taip,

kad siela vaikščios aplink kaip angelas, mes vėl turėsime kūną, ir atpažinsime, tai esi tu, o tai esu aš, asmuo išliks, tapatybė išliks, tik viskas, kas negražu, nukris. Tada visi būsimė tobuli Kristuje ir turėsime amžinąją bendrystę su mūsų Viešpačiu. Broliai ir seserys, tai mūsų ateitis. Prašau, nesileiskime išblaškomi to, kas vyksta aplink mus. Žinoma, tai yra rimta, bet tai nėra tiek rimta, kad pamirštume: Viešpats netrukus ateis! Amen.“

ESMINĖS MINTYS

- Mokymasis gyventi bendrystėje yra mūsų dvasinio pasiruošimo Kristaus sugrįžimui dalis.
- Mocomės įveikti savo skirtumus, būti solidarūs vieni su kitais ir bendrystėje tarnauti Kristui.

DOVYDAS IR JONATANAS

PAGAL 1.SAMUELIO 18–20

Mūšyje nugalējus filistinā Galijotā, Dovydas gyvena karaliaus Sauliaus, Jonatano tēvo, namuose. Dovydas ir Jonatanas yra draugai.

Tiesā sakant, Jonatanas turētu būti sekantis karalius, nes jis yra karaliaus sūnus. Tačiau Dievas īpēdiniu pasirenka Dovydā.

Jonatanas dēl to nepavydi. Dovydas yra jo draugas, jis ī ī myli. Norēdamas jam tai parodyti, Jonatanas atiduoda Dovydui drabužius, kalavijā, lankā ir diržā.

Tačiau karalius Saulius pavydi Dovydui. Nes Dovydas yra geras kovotojas ir žmonēms jis patinka labiau nei karalius. Saulius supyksta ir vienā dienā sviedžia ietimi ī lyra grojantī Dovydā. Dovydas spēja išsigelbēti, tačiau Saulius nori nužudyti Dovydā.

Jonatanas īspēja savo draugā: „Slēpkis iki rytojaus! Pasikalbēsiu su savo tēvu ir papasakosiu tau, kokie jo ketinimai.“

Jonatanas kalbasi su savo tēvu ir stoja už Dovydā: „Jis visada kovojo už tave, nugalējo milžinā Galijotā, niekada nieko prieš tave nepadarē. Kodēl tu nori nužudyti nekaltā žmogū? Saulius pažada savo sūnui, kad nieko nedarys Dovydui. Jonatanas apie tai praneša Dovydui. Šis grīžta.

Tačiau karalius pamiršta savo pažadā ir vėl meta ietī ī Dovydā. Šis vos išvengia dūrio. Tā pačią naktī Dovydas pabēga. Tada vėl grīžta paklausti savo draugo Jonatano: „Jonatanai, kā āš padariau ne taip? Kodēl tavo tēvas nori mane nužudyti? Jonatanas atsako: „Tu nemirsi. Mano tēvas būtū man juk pasakēs.“

„Taip,“ – atsako Dovydas, – „bet tavo tēvas žino, kad esame draugai, todēl galbūt jis nenori tau sakyti.“

Jonatanas nori išsiaiškinti, ar Dovydas teisus. Jis ketina grįžti su tarnu ir iššauti tris strėles.

Jei jis savo tarnui, renkančiam strėles, sakys: „Strėlės šiapus tavęs“, - tuomet viskas gerai ir Dovydas gali grįžti į karaliaus namus. Bet jei jis tarnui sušuks: „Strėlės toliau už tavęs“, - tada gresia pavojus ir Dovydas turi bėgti.

Du draugai vėl prisiekia vienas kitam ištikimybę.

Dovydas slepiasi lauke.

Tuo tarpu rūmuose vyksta didelė šventė. Saulius teirujasi, kodėl Dovydo nėra. Jonatanas neišduoda draugo. Saulius taip supyksta, kad Jonatanas yra Dovydo pusėje, jog sviedžia ietį į savo sūnų. Tada Jonatanas suvokia, kad Dovydas teisus – jis turi bėgti. Tą naktį Jonatanas negali net valgyti, jam labai liūdna.

Jis išeina su savo tarnu į lauką perspėti Dovydą. Iššauna tris strėles ir šaukia tarnui: „Strėlės prieš tave!“ Įdeda lanką bei strėles tarnui į rankas ir pasiunčia priekyje

savęs. Jis nori vėl pamatyti Dovydą. Atsisveikindami abu verkia, nes turi išsiskirti.

APSILANKYMAS PAS KALVINĄ LONDONE (DIDŽIOJI BRITANIJA)

Sveiki! Tai aš, Kalvinas, ir mano zuikiai Puffy bei Marbel. Man dešimt metų ir aš jums šiek tiek papasakosiu apie save ir savo gimtąjį Londoną.

Mano tėvai Ellen ir Michael yra architektai. Keliaudami kartu nuolat apžiūrime pastatus, dažnai lankome parodas.

Mano mamai labai jauni buvo diagnozuota demencija. Tai reiškia, kad ji pamažu praranda visus prisiminimus. Todėl ji jau dvejus metus gyvena globos namuose. Lankome ją kas antrą dieną, o esant gražiam orui kartu išeiname pasivaikščioti po parką.

Likusi mano šeima gyvena Vokietijoje. Mėgstu ją aplankyti per Kalėdas ir vasarą. Visi susirinkome per senelio 70-metį ir šventėme. Jis ir mano tėtis turi po keturis brolius bei seseris, todėl esame gana didelė šeima!

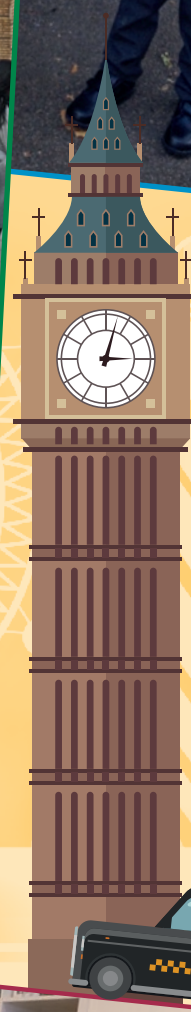
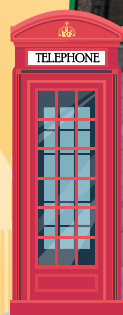

Man patinka gaminti tipiškus angliškus pusryčius: keptas kiaušinis su skrebučiu, košė (avižinių dribsnių) arba blynai.

Čia galite matyti mane su mokykline uniforma pirmąją dieną mokykloje, kai man buvo ketveri metai. Lankau dvikalbę mokyklą, kurioje mokomės anglų ir vokiečių kalbomis.

Londonas yra Didžiosios Britanijos sostinė. Kai turime svečių, vykstame apžiūrėti miesto. Šventojo Pauliaus katedra yra viena didžiausių bažnyčių pasaulyje. Akustika ten stebinanti: jei kas nors ką nors sušnabžda bažnyčioje, tai galima girdėti kitame patalpos gale. Įžymios Londono lankytinos vietos taip pat yra Tauerio tiltas, apžvalgos ratas „Londono akis“ ar vaškinių figūrų muziejus „Madame Tussaud’s“, kuriame galite pamatyti žinomus žmones, kurie buvo atkartoti kaip vaškinės figūros.

Man patinka susitikti su kitais vaikais mūsų centrinėje Londono bendruomenėje. Po pamaldų dažnai dar pasilikame bažnyčioje ir kartu valgome. Skanaujame gardumynus iš viso pasaulio, nes į mūsų bendruomenę susirenka žmonės iš įvairių šalių.

Geras dalykas gyvenant saloje yra tai, kad niekada nesi toli nuo paplūdimio. Mėgstu

nueiti prie jūros gaudyti vėžių, kuriuos paskui vėl išmetu atgal. Taip pat dažnai važinėju dviračiu, užsiimu karatė arba užsiimu rankdarbiais. Šį drakoną gaminau mokykloje, kai išgirdome istoriją apie drakono žudiką Georgą.

Nuotraukos: © fizkes - stock.adobe.com, © Halfpoint - stock.adobe.com

Išsaugoti gyvybę – kaip tik įmanoma

Net jei yra individualiai suprantamų nėštumo nutraukimo priežasčių: dėl šio sprendimo bažnyčios požiūris turėtų turėti ypatingą svorį.

Abortas yra sąmoningas nepažeisto nėštumo nutraukimas. Embrionas arba vaisius žūva. Socialiniu požiūriu abortų leistinumas yra prieštaringas klausimas. Aptariama embriono arba vaisiaus teisė į gyvybę, moters apsisprendimo teisė, asmeninė tėvų atsakomybė, religiniai įstatymai ir etikos sampratos. Tai lemia labai skirtingus vertinimus ir teisinį reglamentavimą.

Be medicininės aborto rizikos, procedūra gali turėti ir psichologinių pasekmių. Todėl prieš priimdama sprendimą

mama ar tėvai turėtų atidžiai apsvarstyti medicininę prognozę, taip pat socialinius bei psichologinius nėštumo ar aborto aspektus.

Gyvybės gynėja

Gyvenimas yra duotas Dievo. Žmogaus gyvybė turi būti ginama ir saugoma. Naujoji apaštalų bažnyčia yra gyvybės gynėja.

Gyvenimas prasideda nuo kiaušialąstės ir spermatozoidų susijungimo. Jau apvaisinta kiaušialąstė yra individuali gyvybė, kuri turi teisę į apsaugą. Vaiko teisė į gyvybę niekada negali būti ignoruojama. Krikščioniškojo tikėjimo požiūriu vaikai yra Dievo dovana, kiekvienas žmogus yra Dievo geidžiamas, sukurtas ir mylimas. Nuo pat pastojimo momento apvaisinus kiaušialąstę, žmogus turi būti laikomas turinčiu sielą.

Penktojo įsakymo pažeidimas

Naujoji apaštalaž bažnyčia atmeta abortus, nes jie yra penktojo įsakymo pažeidimas. Su tuo susijęs kaltės prieš Dievą sunkumas gali būti skirtingai matuojamas; tai gali pamatuoti tik Dievas. Čia lemiamą reikšmę turi nusidėjėlio suvokimas ir jo valia dėl savo veiksmų; tai gali įtakoti ir tokie veiksniai, kaip pavyzdžiui, gyvenimo situacijos, visuomeninės struktūros, valstybės teisės normos, ekstremalios situacijos.

Patirtis moko, kad nėštumo nutraukimas gali būti problema ir tikintiems krikščionims. Nėštumo nutraukimo priežastys yra individualios, bet priklauso ir nuo elgesio socialinėje aplinkoje.

Jei, remiantis medikų išvadomis, motinos gyvybei kyla pavojus dėl vaisiaus išnešiojimo iki termino pabaigos, reikia gelbėti motinos gyvybę. Nors šiuo atveju taip pat pažeidžiamas penktasis įsakymas, kaltė gali būti gana maža. Jei yra kitų apsisprendimo nutraukti nėštumą priežasčių, alternatyva gali būti išnešioti vaiką ir leisti jį įvaikinti po gimdymo.

Asmeninė atsakomybė ir sielovada

Kadangi šis sprendimas yra labai svarbus, apaštalaž turėtų būti įtrauktas į apsisprendimo priėmimo procesą. Jis organizuoja sielovadą. Motinos ar poros, susidūrusios su medicininiais, asmeniniais ar teologiniais aspektais, gali pasikliauti, kad bažnyčia gerbs jų pačių sprendimą už ar prieš abortą ir suteiks joms nešališką sielovadą.

Remdamasi žiniomis apie nuodėmę ir kaltę bei su tuo susijusiomis pasekmėmis, bažnyčia pataria abiem tėvams aborto atveju išpažinti Dievui padarytą nuodėmę ir prašyti atleidimo. Nėštumo nutraukimas yra socialiai jautri sritis. Tarnybos brolių konfidencialumas čia yra labai svarbus!

Pavojus motinos gyvybei

Jei dėl nėštumo diagnozuojamas aiškus, neabejotinas pavojus moters gyvybei, bažnyčia atmeta susirūpinimą dėl nėštumo nutraukimo ir pasisako už motinos gyvybės gelbėjimą.

Tokiose situacijose gydantys gydytojai taip pat gali patarti nutraukti nėštumą saugumo sumetimais, kol gyvybei iš tikrųjų gresia pavojus. Būtinai kruopštus svarstymas.

Sunkūs kūdikio sutrikimai

Sunkių kūdikio sutrikimų priežastys gali būti genetiniai defektai, chromosomų sutrikimai ir išorinių veiksnių įtaka nėštumo metu, pavyzdžiui, alkoholis, infekcinės ligos ar šalutinis vaistų poveikis. Daugelyje šalių galioja medicininės rekomendacijos, pagal kurias gydytojai turi pasiūlyti specialią prenatalinę diagnostiką, jei yra padidėjusi rizika, pavyzdžiui, žinomoms paveldimoms ligoms arba jei motina yra vyresnio amžiaus. Šio tipo prenatalinė diagnostika orientuota į įtariamus defektus. Ji negali apimti visų galimų apsigimimų ir ypač negalios sunkumo. Kita vertus, ji negali garantuoti sveiko žmogaus gimimo.

Kai kuriose šalyse dabar privaloma išsamiai konsultuotis apie tokio tyrimo galimybes ir pasekmes prieš nustatant diagnozę, kad būtų lengviau apsispręsti mamai ar tėvams. Tėvai turi teisę į „nežinojimą“ ir gali atsisakyti siūlomų tyrimų. Jei diagnozuojamas defektas su sunkia fizine ir / arba psichikos negalia bei apie tai informuojami tėvai, dažnai jie nevalingai sureaguoja, reakcija panaši į sielvartą. Viltis susilaukti sveiko vaiko žlugdoma, viltį jie „praranda“ ir neįgalų vaiką iš pradžių atstumia. Esant tokiai situacijai, patarimas nutraukti nėštumą gali būti skubotas sprendimas. Pradžioje neigiamas tėvų požiūris į neįgalų vaiką nėštumo eigoje gali pasikeisti ir vaikas vėliau būtų priimamas su meile.

Remiantis bendravimo su neįgaliaisiais ir jų šeimomis patirtimi, galima teigti:

- Nepaisant negalios, pati gyvybė yra vertinga.
- Gyvenime gali būti pilnatvė, nepaisant negalios.
- Patys neįgalieji dažniausiai vertina savo gyvenimą ir gali būti juo patenkinti.
- Neretai tėvai išsiugdo ypatingą meilę savo neįgaliesiems vaikams.

- Neįgalūs ar sergantys žmonės dažnai turi ypatingų gebėjimų. Pavyzdžiui, žmonės, sergantys trisomija 21 (dauno sindromu), gali išsiugdyti aukštus socialinius įgūdžius, kurie gali praturtinti paliestas šeimas.
- Neįgalūs vaikai taip pat gali turėti stabilizuojantį poveikį santuokai / šeimai.
- Gali būti naudinga susisiekti su paliestomis šeimomis ir savipagalbos grupėmis.

Prenatalinės diagnostikos atveju atskirai nagrinėjami kai kurie apsigimimai, kurie nesuderinami su gyvenimu po gimimo arba kai vaikai miršta po trumpo laiko. Tokiu atveju iš gydytojų pusės dažnai siūlomas nėštumo nutraukimas.

Net jei yra suprantamų žmogiškų priežasčių atsisakyti sunkiai neįgalaus vaiko, dėl apsisprendimo turėtų būti įtraukiamas bažnyčios požiūris. Jei norima sielovadinės konsultacijos, visų pirma apaštalas yra tam pasiruošęs ir jis pasirūpina sielovadine pagalba. Iš esmės reikia konstatuoti, kad sergančių ar nepageidaujamų žmonių žudymas prieštarauja krikščioniškajam mokymui. Galiausiai tai taip pat apima gyvybę, kuri tikriausiai miršta po gimimo arba išgyvena tik trumpą laiką, žudymą. Nepriklausomai nuo priimto sprendimo, dvasinis patarėjas turėtų teikti supratingą, besąlygišką sielovadą.

Nėštumas po išprievartavimo

Išprievartautos moterys dažniausiai būna sužalotos tiek fiziškai, tiek emociškai. Jos dažnai kenčia nuo potrauminio streso sutrikimo. Tai apima pakartotinį situacijos išgyvenimą vadinamaisiais „flashbackais“ (prisiminimais), kurie pasireiškia košmarais, emociniu sustingimu, nedrąsumu, per dideliu susijaudinimu, baimėmis ir socialinių kontaktų bei seksualinių santykių vengimu.

Jei nėštumas atsiranda dėl išprievartavimo, situacijos išgyvenimas per vaiką gali sustiprėti. Mamos agresija prievartautojo atžvilgiu ir jos pasipiktinimas (dažniausiai nesąmoningai) gali būti nukreiptas ir į nepageidaujamą vaiką. Jei moteris tai suvokia, tai gali sukelti kaltės kompleksus ir kitus psichikos sutrikimus. Šis įtampos laukas taip pat gali turėti didelės įtakos vaiko raidai.

Problemos, kurios gali būti reikšmingos išprievartautos moters sielovadoje:

- Ji jaus nepatogumą dėl kalbėjimo, ypač su vyru / dvasiniu patarėju. (Galbūt bažnyčioje yra tikėjimo seserų, kurios tokiais atvejais gali būti kontaktiniai asmenimis.)

- Jos savivertė gali būti sugniuždyta.
- Ji gali jaustis nešvari.
- Kai kurios moterys klaidingai jaučiasi kaltos dėl to, kas įvyko.

Iš principo reikia vengti ieškoti moters kaltės dėl išžaginimo. Moteriai rekomenduojama psichoterapinė pagalba. Ji neturi būti atgrasyta nuo baudžiamojo skundo pateikimo. Sielovadininkai yra naujos gyvybės gynėjai. Todėl, viena vertus, jie parodys didžiausią dėmesį moters patirčiai, bet, kita vertus, kalbės ir apie vaisiaus išnešiojimą iki termino pabaigos bei galimybę jį atiduoti įvaikinti.

Globojamos moterys

Priklausomai nuo ligos pobūdžio ir sunkumo, sunkios psichikos negalios ligonės negali priimti asmeninės atsakomybės, todėl ši atsakomybė pavedama įstatyminiam atstovui (tėvams, globėjams). Tokiais atvejais sergančiajam tėvui ar motinai prižiūrėti vaiką dažniausiai nėra galimybės.

Tokiose situacijose svarstoma, ar dėl aukščiau paminėtų priežasčių būtų galima nešti atsakomybę už vaisiaus išnešiojimą.

Bažnyčia neatsisakys savo pozicijos gyvybės atžvilgiu, bet galiausiai gerbs atsakingo asmens priimtą sprendimą.

Nepilnamečių nėštumas

Nepilnamečių nėštumo atveju gali kilti didelių problemų, jei mokslai vis dar laukia, o asmeninis tobulėjimas iki pilnametystės atrodo nebaigtas. Nėščia moteris dažnai neturi savo pajamų. Todėl paprastai ji negali pati rūpintis savo vaiku, tokiu atveju retai kada viena nėščioji priima sprendimą tęsti nėštumą.

Siekiant padėti jai tokioje situacijoje ir priimti naują gyvybę, vaiko tėvas, nėščiosios tėvai bei vaiko tėvo tėvai taip pat turėtų dalyvauti pasitarime ir sielovadoje. Tam reikalingas nėščiosios sutikimas. Konsultavimo centrai gali suteikti informacijos apie finansinę ir socialinę paramą.

Nėštumo nutraukimas ir kaltė

Nėštumo nutraukimas yra penktojo įsakymo pažeidimas ir todėl laikomas nuodėme. Už abortą atsakingi abu tėvai. Su nuodėme susijusi kaltė prieš Dievą gali būti nedidelė, atsižvelgiant į kai kurias susidariusias aplinkybes. Tačiau praktinė patirtis rodo, kad nukentėjusieji kartais jaučia

didelį kaltės jausmą. Dievo atleidimo prašymas ir malonės priėmimas gali padėti psichologiškai pakelti abortą.

Įvaikinimas kaip alternatyva

Kaip alternatyva planuojamam nėštumo nutraukimui yra galimybė atiduoti vaiką įvaikinti. Įvaikinimo atveju tėvų ir vaikų santykiai sukuriama neatsižvelgiant į vaiko kilmę.

Be gerai žinomo inkognito įvaikinimo, kai nėra jokio ryšio tarp vaiko biologinių tėvų ir jo bei jo naujos šeimos, yra galimybė „pusiau atviro įvaikinimo“, kai tarp biologinių tėvų ir vaiko, pasitelkiant laiškus bei nuotraukas, galima palaikyti kontaktą neutraliu adresu. „Atviro įvaikinimo“ atveju biologiniai tėvai ir tėviai pažįsta vieni kitus ir palaiko nuolatinį ryšį. Atviras įvaikinimas dažnai vyksta šeimos rėmuose arba tarp draugų.

Prevencija naudojant kontracepciją

Siekiant užkirsti kelią nepageidaujamam nėštumui su galimomis aborto pasekmėmis, propaguojamas šeimos planavimas, naudojant metodus ar vaistus, kurie neleidžia susilieti kiaušialąstėms ir spermatozoidams.

Trumpas apibendrinimas

Naujoji apaštalų bažnyčia laiko save gyvybės gynėja. Jau apvaisinta kiaušialąstė yra individuali gyvybė, kuri turi teisę į apsaugą. Naujoji apaštalų bažnyčia atmeta nėštumo nutraukimą, nes jis pažeidžia penktąjį įsakymą. Su tuo susijusi kaltė prieš Dievą gali būti labai skirtinga, priklausomai nuo gyvenimo aplinkybių. Net jei yra suprantamų žmogiškų priežasčių nutraukti nėštumą, bažnyčios požiūris turėtų būti ypač svarbus dėl sprendimo priėmimo. Motinos ar poros, susidūrusios su medicininiais, asmeniniais ar teologiniais aspektais, gali pasiklausti, kad bažnyčia gerbs jų savarankišką apsisprendimą už ar prieš abortą ir nešališkai jais rūpinsis.

Leidykla

Leidėjas: Jean-Luc Schneider,

Überlandstrasse 243, 8051 Ciurichas/Šveicarija

Leidykla Friedrich Bischoff GmbH,

Frankfurter Str. 233, 63263 Noi-Izenburgas/Vokietija

Redaktorius: Peter Johanning

Santuokos palaiminimas Šiaulių NAB bendruomenėje

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Šventinė bendruomenė su tarnybos broliais priešakyje

Šiaulių bažnyčioje susituokė Julita ir Zigmas iš Radviliškio bendruomenės. Jaunųjų porai santuokos palaiminimą suteikė evangelistas Edmas Gavėnia. Prie altoriaus patarnavo kunigas J. Audickas.

Pamaldoms duotas Žodis iš Naujojo Testamento: „Dėl to aš klaupiuosi prieš Tėvą, nuo kurio kiekviena tėvystė danguje ir žemėje turi vardą, kad iš savo šlovės turtų suteiktų jums stiprybės jo Dvasios galia tapti tvirtais vidiniais žmonėmis, kad Kristus per tikėjimą gyventų jūsų širdyse ir jūs, įsišakniję ir įsitvirtinę meilėje, galėtumėte suvokti kartu su

visais šventaisiais, koks yra plotis ir ilgis, ir aukštis, ir gylis, ir pažinti Kristaus meilę, kuri pranoksta bet kokią žinojimą, kad būtumėte pripildyti visos Dievo pilnybės.

O tam, kuris savo jėga, veikiančia mumyse, gali padaryti nepalyginti daugiau, negu mes prašome ar išmanome, jam tebūna šlovė Bažnyčioje ir Kristuje Jėzuje per visas kartas amžių amžiais! Amen” (Laiškas efeziečiams 3, 14-21).

Pamaldose suteiktas Šventasis vandens Krikštas mažajai mergytei Arijai.

Krašto vyresnysis A. Andrijanov Šiaulių bendruomenėje
Pamaldos Naujosios Akmenės bendruomenėje

Kalėdinės pamaldos šiaurės Lietuvoje

Krašto vyresnysis A. Andrijanov Šv. Kalėdų pamaldas laikė Šiaulių ir Akmenės NAB bendruomenėse Žodžiu iš Laiško galatams: „O kadangi esate įvaikiai, Dievas atsiuntė į mūsų širdis savo Sūnaus Dvasią, kuri šaukia: „Aba, Tėve!“ (Gal 4, 6).

Po pamaldų Šiauliuose reikia nuvažiuoti dar 60 km iki Naujosios Akmenės, pamaldos čia prasideda 13.00 val. Bendruomenė nedidelė, bet stipri šiltu bendravimu ir tikėjimu. Visus vadina vardais, žino vieni kitų sveikatos problemas, dalinasi džiaugsmiais ir liūdesiu, pasikalba telefonu, kartu dalyvauja miesto renginiuose ir repeticijose.

Dešimt metų bendruomenės vadovu buvo Klemensas Vasiliūnas, kurį 1992 metų rugsėjo mėn. diakono, o 1994 metais kunigo tarnystei ordinavo apaštalas W. Schorr ir 2014 metų rugsėjo mėnesį išleido į poilsį. Visą laiką šalia Klemenso yra žmona Alma, kuri nuoširdžiai gieda giesmes, tvarko reikalus ir paruošia nuomojamas patalpas pamaldoms; žiemą nuvalo apledėjusius laiptų turėklus, karštą dieną atėjusiam pasiūlo šalto vandens atsigerti, parenka ir pasidalina įvairiais receptais bei naudingais patarimais.

Griežto karantino metu pamaldų Naujosios Akmenės bendruomenėje nebuvo daugiau nei pusantrų metų. Sekmadienio pamaldos iš Vilniaus, Kauno, Klaipėdos ar Šilutės buvo transliuojamos internetu, bet šioje bendruomenėje tada niekas neturėjo kompiuterio ar išmaniojo telefono. Buvo išspręsta ir ši problema – pamaldų transliacija telefonu iš Klaipėdos bažnyčios. „Taip ir įpratome ryte išklausti pamaldas telefonu“, - sako Alma, - „o paskui einame į „gyvas“ pamaldas bendruomenėje.“

2022 metų gruodžio mėn. Naujosios Akmenės bendruomenė švęs 30-uosius gyvavimo metus.

Bendruomenės vadovas kunigas
(dabar poilsyje) K. Vasiliūnas 2012 m.
N. Akmenės bendruomenė 2012 m.

Apžvalga

- 15.04.2022 Ženeva (Šveicarija)
- 17.04.2022 Osnabriukas (Vokietija)
- 24.04.2022 Hamburgas-Ependorfas (Vokietija)
- 01.05.2022 Sidnėjus (Australija)
- 08.05.2022 Madangas (Papua Naujoji Gvinėja)
- 22.05.2022 Berlynas (Vokietija)
- 26.05.2022 Švabijos-Halis (Vokietija)
- 29.05.2022 Bochumas (Vokietija)
- 05.06.2022 Buenos Airės (Argentina)
- 18.06.2022 Chiundaponde (Zambija)
- 19.06.2022 Mazabuka (Zambija)

New Apostolic Church
International

